

عنوان مقاله:

روش علامه طباطبایی در مواجهه با اختلاف قراءات در تفسیر المیزان

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 12، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

محسن دیمه کار - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد

مرتضی ایروانی نجفی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

علامه طباطبایی یکی از مفسران بزرگ امامیه در دوران معاصر است که تفسیر وی از ابعاد گوناگون علوم و معارف قرآنی از اهمیت بسیاری برخوردار است. بررسی اختلاف قراءات، نقد و یا ترجیح یک قرائت بر قراءات دیگر یکی از آن موضوعاتی است که جایگاه ویژه‌ای در تفسیر المیزان دارد. در این نوشتار تلاشی صورت گرفته تا به روش توصیفی-تحلیلی شیوه‌ها ی مواجهه علامه طباطبایی با اختلاف قراءات مورد بررسی قرار گیرد. پژوهش در این موضوع نشان می‌دهد که نقد قرائت، ترجیح یک قرائت بر قرائت دیگر، عدم ترجیح یک قرائت بر دیگر، گاه به دلیل افاده معنایی یکسان و عدم اظهار نظر در برابر دو یا چند قرائت و ذکر یک قرائت در تایید دیدگاه تفسیری، مهم‌ترین شیوه‌ها ی علامه طباطبایی در مواجهه با اختلاف قراءات است. تبیین ملاک‌ها و معیارهای وی در نقد و ترجیح قراءات و تحلیل درباره قراءاتی که بدون دلیل ارجح ذکر شده از دیگر مباحث این نوشتار است. از سوی دیگر ضعف سندی و نقد دلالتی قرائت، نقد بر اساس قواعد نحوی، مخالفت با رسم المصحف و تشخیص مورد تفسیر از قرائت در روایات تحریف‌نما، مهم‌ترین ملاک‌ها ی علامه طباطبایی در نقد قرائت است. تناسب با سیاق، مطابقت با قواعد علم صرف و نحو، ذکر موید قرآنی، موید روایی و نحوی از مهم‌ترین ملاک‌ها ی وی در ترجیح یک قرائت بر قرائت دیگر می‌باشد.

کلمات کلیدی:

علامه طباطبایی، اختلاف قراءت، سیاق، ملاک، نقد و ترجیح قراءت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864324>

